کتاب:اخبار انبیا بر عیسی مسیح

نبوت

آمدن اول مسیح.
(۱)مقصود آمدن مسیح.
(پیدایش ۳: ۱۵) «و عداوت در میان تو و زن و در میان ذریت تو و ذریت وی می‌گذارم. او سر تو را خواهد کوبید و تو پاشنه وی را خواهی کوبید.»

(تثنیه ۱۸: ۱۵و ۱۸) «یهوه خدایت نبی‌ای را از میان تو از برادرانت مثل من برای تو مبعوث خواهد گردانید او را بشنوید. نبی‌ای را برای ایشان از میان برادران ایشان مثل تو مبعوث خواهم کرد و کلام خود را به دهانش خواهم گذاشت و هر آن چه به او امر فرمایم به ایشان خواهد گفت.»، (مزامیر ۱۱۰: ۴) «خداوند قسم خورده است و پشیمان نخواهد شد که تو کاهن هستی تا ابدالاباد به رتبه ملکی صدق.»

اتمام نبوت

آمدن اول حضرت مسیح.
(۱) مقصود آمدن مسیح. (متی ۱: ۲۱) «و او پسری خواهد زایید و نام او را عیسی خواهی نهاد زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رهانید.»، (لوقا ۱: ۳۱) «و اینک حامله شده پسری خواهی زایید و او عیسی خواهی نامید.»، (یوحنا ۱: ۴۵) «فیلپس نتنائیل را یافته به او گفت: آن کسی را که موسی در تورات و انبیای مذکور داشته‌اند یافته‌ایم.»، (عبرانیان ۶: ۲۰و ۷: ۱۵- ۱۷) «جایی که آن پیشرو برای ما داخل شد؛ یعنی عیسی که بر رتبه ملکیصدق رئیس کهنه گردید تا ابدالاباد و نیز بیشتر مبین است از این که به مثال ملکیصدق کاهنی به طور دیگر باید ظهور نماید که بشریت و احکام جسمی مبعوث نشود بلکه به قوت حیات غیر فانی زیرا شهادت داده شد که تو تا به ابد کاهن هستی بر رتبه ملکیصدق.»

نبوت

(اشعیا ۹: ۲) «قومی که در تاریکی سالک می‌بودند نور عظیمی خواهند دید و بر ساکنان زمین سایه موت، نور ساطع خواهد شد.»، (اشعیا ۴۰: ۱۱) «او مثل شبان گله خود را خواهد چرانید و به بازوی خود بره‌ها را جمع کرده به آغوش خویش خواهد گرفت و شیردهندگان را به ملایمت رهبری خواهد کرد.»، (اشعیا ۴۲: ۶) «من که یهوه هستم ترا به عدالت خوانده‌ام و دست تو را گرفته تو را خواهم داشت و تو را عهد قوم و نور امت‌ها خواهم گردانید.»، (اشعیا ۵۹: ۲۰) «و خداوند می‌گوید که نجات دهنده‌ای برای صهیون و برای آنانی که در یعقوب از معصیت بازگشت نمایند خواهد آمد.»

(۲) امت‌ها پیش مسیح خواهند آمد.
(اشعیا ۱۱: ۱۰) «و در آن روز واقع خواهد شد که ریشه یسی به جهت علم قوم‌ها برپا خواهد شد و امت‌ها آن را خواهند طلبید و سلامتی او با جلال خواهد بود.»

اتمام نبوت

(یوحنا ۹: ۵) مسیح فرمود: «مادامی که در جهان هستم نور جهانم.»، (یوحنا ۱۰: ۱۱) مسیح فرمود: «من شبان نیکو هستم، شبان نیکو جان خود را در راه گوسفندان می‌نهد.»، (لوقا ۲: ۳۰- ۳۲) «زیرا که چشمان من نجات ترا دیده است که آن را پیش روی جمیع امت‌ها مهیا ساختی نوری که کشف حجاب برای امت‌ها کند و قوم اسرائیل را جلال بود.»، (لوقا ۲: ۱۱) فرشته خدا گفت: «که امروز برای شما در شهر داوود نجات دهنده‌ای که مسیح خداوند باشد متولد شد.»

(۲) امت‌ها پیش مسیح خواهند آمد.
(یوحنا ۱۲: ۲۰و ۲۱) «و از آن کسانی که در عید به جهت عبادت آمده بودند بعضی یونانی بودند. ایشان نزد فیلپس که از بیت صیدای جلیل بود آمدند و سؤال کرده گفتند: ای آقا می‌خواهیم عیسی را ببینیم.»

نبوت

(اشعیا ۴۲: ۱) «اینک بنده من که او را دستگیری نمودم و برگزیده من که جانم از او خوشنود است. من روح خود را بر او می‌نهم تا انصاف را برای امت‌ها صادر سازد.»، (اشعیا ۴۹: ۶و ۷) پس می‌گوید: «این چیز قلیلی است که بنده من بشوی تا اسباط یعقوب را بر پا کنی و ناجیان اسرائیل را باز آوری بلکه تو را نور امت‌ها خواهم گردانید و تا اقصای زمین نجات من خواهی بود. خداوند که ولی و قدوس اسرائیل می‌باشد به او که نزد مردم محقر و نزد امت‌ها مکروه و بنده حاکمان است چنین می‌گوید: پادشاهان دیده بر پا خواهند شد و سروران سجده خواهند نمود به سبب خداوند که امین است و قدوس اسرائیل که تو را برگزیده است.»، (اشعیا ۵۶: ۸) «و خداوند یهوه که جمع کننده راندهشدگان اسرائیل است می‌گوید: که بعد از این دیگر آن را با ایشان جمع خواهم کرد علاوه بر آنانی که از ایشان جمع شده‌اند.»، (اشعیا ۶۰: ۳) «و پادشاهان به سوی درخشندگی طلوع تو خواهند آمد و امت‌ها به سوی نور تو.»، (دانیال ۲: ۳۴و ۴۴) «و مشاهده می‌نمودی تا سنگی بدون دست‌ها جدا شده پای‌های آهنین و گلین آن تمثال را زد و آنها را خورد ساخت.»

اتمام نبوت

(متی ۲۸: ۱۹) مسیح فرمود: «پس رفته همه امت‌ها را شاگرد سازید و ایشان را به اسم اب و ابن و روح القدس تعمید دهید.»، (اعمال رسولان ۱۴: ۲۷) «وچون وارد شهر شدند کلیسا را جمع کرده ایشان را مطلع ساختند از آن چه خدا با ایشان کرده بود و چگونه دروازه ایمان را برای امت‌ها باز کرده بود.»، (یوحنا ۱۰: ۱۶) مسیح فرمود: «مرا گوسفندان دیگر هست که از این آغل نیستند باید آنها را نیز بیاورم و آواز مرا خواهند شنید و یک گله و یک شبان خواهند شد.»، (اعمال رسولان ۲۸: ۲۸) «پس بر شما معلوم باد که نجات خدا نزد امت‌ها فرستاده می‌شود و ایشان خواهند شنید.»، (اعمال رسولان ۱۷: ۶و ۷) «و چون ایشان را نیافتند یاسون و چند برادر را نزد حکام شهر کشیدند و ندا می‌کردند که آنانی که ربع مسکون را شورانیده‌اند حال و در ایام این پادشاهان خدای آسمان‌ها سلطنتی را که تا ابدالاباد زایل نشود بر پا خواهد نمود و این سلطنت به قومی دیگر منتقل نخواهد شد بلکه تمامی آن سلطنت‌ها را خورد کرده مغلوب خواهد ساخت و خودش تا ابدالاباد استوار خواهد ماند.»

(۳) الوهیت مسیح.

(مزامیر ۲: ۷و ۱۲) «فرمان را اعلام می‌کنم خداوند به من گفته است: تو پسر من هستی امروز تو را تولید کردم. پسر را ببوسید مبادا غضبناک شود و از طریق هلاک شوید زیرا غضب او به اندکی افروخته می‌شود خوشا به حال همه آنانی که بر او توکل دارند.»، (مزامیر ۷۲: ۱۱و ۱۲و ۱۳و ۱۷) «جمیع سلاطین او را تعظیم خواهند کرد و جمیع امت‌ها او را بندگی خواهند کرد زیرا چون مسکین استغاثه کند او را رهایی خواهد داد و فقیری را که رهاننده‌ای ندارد بر مسکین و فقیر کرم خواهد نمود و جان‌های مساکین را نجات خواهد بخشید نام او تا ابدالاباد باقی خواهد ماند اسم او پیش آفتاب دوام خواهد کرد آدمیان در او برای یکدیگر برکت خواهند خواست و جمیع امت بدین جا نیز آمده‌اند و یاسون ایشان را پذیرفته است و همه اینها بر خلاف قیصر عمل می‌کنند و تایل بر این هستند که پادشاهی دیگر هست یعنی عیسی.»، (مکاشفه ۱۱: ۱۵) «و فرشته بنواخت که ناگهان صداهای بلند در آسمان واقع شد که می‌گفتند: سلطنت جهان از آن خداوند ما و مسیح او شد و تا ابدالاباد حکمرانی خواهد کرد.»

(۳) الوهیت مسیح.

(متی ۲۶: ۶۳و ۶۴) «اما عیسی خاموش ماند تا آنکه رئیس کهنه روی به او کرده گفت: تو را به خدای حی قسم می‌دهم ما را بگوی که تو مسیح پسر خدا هستی یا نه؟ عیسی به او گفت: تو گفتی و نیز شما را می‌گویم بعد از این پسر انسان را خواهید دید که بر دست راست قوت نشسته بر ابرهای آسمان می‌آید.»، (یوحنا ۱۰: ۳۰) مسیح گفت: «من و پدر یک هستیم.»، (لوقا ۱: ۳۳) «و او بر خاندان یعقوب تا به ابد پادشاهی خواهد کرد و سلطنت او را نهایت نخواهد بود.»، (مزامیر ۱۱۰: ۱) «یهوه به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنان تو را پای‌انداز تو سازم.»

(اشعیا ۹: ۶) «زیرا که برای ما ولدی زاییده و پسری به ما بخشیده شد و سلطنت بر دوش او خواهد بود و اسم او عجیب و مشیر و خدای قدیر و پدر سرمدی و سرور سلامتی خوانده خواهد شد.»، (اشعیا ۲۵: ۹) «و در آن روز خواهند گفت: اینک این خدای ما است که منتظر او بوده‌ایم و ما را نجات خواهد داد. این خداوند است که منتظر او بوده‌ایم. پس از نجات او مسرور و شادمان خواهیم شد.»، (ارمیا ۲۳: ۵ و ۶) خداوند می‌گوید: «اینک ایامی می‌آید که شاخه عادل برای داوود.»

اتمام نبوت

(یوحنا ۲۰: ۱۷) عیسی به او گفت: «مرا لمس مکن زیرا که هنوز نزد پدر خود بالا نرفته‌ام و لیکن نزد برادران من رفته به ایشان بگو که نزد پدر خود و پدر شما و خدای خود و خدای شما می‌روم.»، (متی ۲۲: ۴۱- ۴۵) «و چون فریسیان جمع بودند عیسی از ایشان پرسیده گفت: درباره مسیح چه گمان می‌برید او پسرکیست؟ به او گفتند: پسر داوود. ایشان را گفت: پس چه طور داوود در روح او را خداوند می‌خواند چنآنکه می‌گوید: خداوند به خداوند من گفت: به دست راست من بنشین تا دشمنان تو را پای‌انداز تو سازم پس هرگاه داوود او را خداوند می‌خواند چگونه پسرش می‌باشد؟»، (متی ۳: ۱۶و ۱۷) «آسمان بر عیسی گشاده شد و روح

خدا را دید که مثل کبوتری نزول کرده به روی می‌آید. آنگاه خطابی از آسمان در رسیده که این است پسر حبیب من که از او خوشنودم.»

(یوحنا ۳: ۱۶) «زیرا خدا جهان را این قدر محبت نمود که پسر یگانه خود را داد تا هر که بر او ایمان آورد هلاک نگردد بلکه حیات جاودانی یابد.»، (لوقا ۱: ۳۲) «او بزرگ خواهد بود و به پسر حضرت اعلی مسمی شود و بر پا می‌کنم و پادشاهی سلطنت نموده به فطانت رفتار خواهد کرد و انصاف و عدالت را در زمین مجرا خواهد داشت. در ایام وی یهودا نجات خواهد یافت و اسرائیل با امنیت ساکن خواهد شد و اسمی که به آن نامیده می‌شود این است یهوه صدقینو یعنی یهوه عدالت ما.»، (ارمیا ۳۳: ۱۴و ۱۵) اینک خداوند می‌گوید: «ایامی که آن وعده نیکو را که درباره خاندان اسرائیل و خاندان یهودا دادم وفا خواهم نمود. در آن ایام و در آن زمان شاخه عدالت برای داوود خواهم رویانید و او انصاف و عدالت را در زمین جاری خواهد ساخت.»

(۴) انسانیت مسیح.
(پیدایش ۱۲: ۳) «و خداوند به ابراهیم گفت: برکت دهم به آنانی که تو را مبارک خوانند و لعنت کنم به آنکه تو را ملعون خواند و از تو جمیع قبایل جهان برکت خواهند یافت.»، (پیدایش ۱۸: ۱۸) «و حال آنکه از ابراهیم هر آینه امتی بزرگ و زورآور پدید خواهد آمد و جمیع امت‌های جهان از او برکت خواهند یافت.»، (پیدایش ۲۱: ۱۲) «خدا ابراهیم را گفت: درباره پسر خود و کنیزت به نظرت سخت نیاید بلکه هر آنچه ساره به تو گفته است سخن او را بشنو، زیرا که ذریت تو را اسحق خوانده خواهد شد.»

اتمام نبوت

خداوند خدا تخت پدرش داوود را به دو عطا خواهد فرمود. (متی ۳: ۱۵) «عیسی در جواب وی گفت: الان بگذار زیرا که ما را همچنین مناسب است تا تمام عدالت را به کمال رسانیم. پس او را وا گذاشت.»

(۴) انسانیت مسیح.
(متی ۱: ۱) «کتاب نسب نامه عیسی مسیح بن داوود بن ابراهیم.»

نبوت

(پیدایش ۲۲: ۱۸) «و از ذریت تو جمیع امت‌های زمین برکت خواهند یافت چون که قول مرا شنیدی.»، (مزامیر ۸۹: ۳و ۴و ۲۹و ۳۶) «با برگزیده خود عهد بسته‌ام برای بنده خویش داوود قسم خورده‌ام که ذریت تو را پایدار خواهم ساخت تا ابدالاباد و تخت تو را نسلا بعد نسل بنا خواهم نمود. ذریت وی را باقی خواهم داشت تا ابدالاباد، و تخت او را مثل روزهای آسمان. ذریت او باقی خواهد بود تا ابدالاباد، و تخت او به حضور من مثل آفتاب»، (اشعیا ۱۱: ۱) «و نهالی از تنه یسی بیرون آمده شاخه‌ای از ریشه‌هایش خواهد شگفت.»

سرگذشت حضرت مسیح

(۱) پیش روی مسیح.

(اشعیا۴۰: ۳و ۴و ۵) «صدای ندا کننده در بیابان: راه خداوند را مهیا سازید و طریقی برای خدای ما در صحرا راست نمایید. هر دره برافراشته و هر کوه و تلی پست خواهد شد، و کجی‌ها راست و ناهمواری‌ها هموار خواهد گردید و جلال خداوند مکشوف گشته تمامی بشر آن را با هم خواهند دید زیرا که دهان خداوند این را گفته است.»

اتمام نبوت

(متی ۲۱: ۹) «و جمعی از پیش و پس عیسی رفته فریادکنان می‌گفتند: هوشیعانا پسر داوود. مبارک باد کسی که به اسم خداوند می‌آید هوشیعانا در اعلی علین.»، (اعمال رسولان ۱۳: ۲۲و ۲۳) «پس داوود را برانگیخت تا پادشاه ایشان شود و در حق او شهادت داد که داوود بن یسی را مرغوب دل خود یافته‌ام که به تمامی اراده من عمل خواهد کرد و از ذریت او خدا بر حسب وعده برای اسرائیل نجات دهنده یعنی عیسی مسیح را آورد.»

سرگذشت حضرت مسیح

(۱) پیش روی مسیح.
(متی ۳: ۱و ۲و ۳) «و در آن ایام یحیی تعمید دهنده در بیابان یهودیه ظاهر شد و موعظه کرده می‌گفت: توبه کنید زیرا ملکوت آسمان نزدیک است. زیرا همین است آنکه اشعیای نبی از او خبر داده می‌گوید: صدای ندا کننده در بیابآنکه راه خداوند را مهیا سازید و طرق او را راست نمایید.»

نبوت

(ملاکی ۳: ۱) «اینک من رسول خود را خواهم فرستاد و او طریق را پیش روی من مهیا خواهد ساخت و خداوندی که شما طالب او می‌باشد ناگهان به هیکل خود خواهد آمد؛ یعنی آن رسول عهدی که شما از او مسرور می‌باشید هان او می‌آید قول یهوه صبایوت این است.»، (ملاکی ۴: ۵) «اینک من ایلیای نبی را قبل از رسیدن روز عظیم و مهیب خداوند نزد شما خواهم فرستاد.»

(۲) زمان تولد مسیح.
(اعداد ۲۴: ۱۷) «بلعام نبوت کرده گفت: او را خواهم دید لیکن نه الان. او را مشاهده خواهم نمود اما نزدیک نی. ستاره از یعقوب طلوع خواهد کرد و عصایی از اسرائیل خواهد برخاست.»، (دانیال ۹: ۲۴و ۲۵) «هفتاد هفته برای قوم تو و برای شهر مقدست مقرر می‌باشد تا به جهت عصیان کرده شود و عدالت جاودانی آورده شود و رویا و نبوت مختوم گردد و قدس الاقداس مسح شود. پس بدان و بفهم که از صدور فرمان به جهت تعمیر نمودن و بنا کردن اورشلیم تا ظهور مسیح رئیس هفت هفته و شصت و دو هفته خواهد بود.»

اتمام نبوت

(لوقا ۷: ۲۷و ۲۸) عیسی گفت: «این است آنکه درباره وی مکتوب است: اینک من رسول خود را پیش روی تو می‌فرستم تا راه تو را پیش تو مهیا سازد. زیرا که شما را می‌گویم از اولاد زنان نبی بزرگتر از یحیی تعمید دهنده نیست.»، (متی ۱۷: ۱۲و ۱۳) عیسی گفت: «لیکن به شما می‌گویم که الحال الیاس آمده است و او را نشناختند بلکه آن چه خواستند با وی

کردند. به همان طور پسر انسان نیز از ایشان زحمت خواهد دید. آنگاه شاگردان در یافتند که درباره یحیی تعمید دهنده بدیشان سخن می‌گفت.»

(۲) زمان تولد مسیح.
(متی ۲: ۲) «مجوسی چند از مشرق به اورشلیم آمده گفتند: کجاست آن مولود که پادشاه یهود است زیرا که ستاره او را در مشرق دیده‌ایم و برای پرستش او آمده‌ایم.»، (لوقا ۲: ۲۵- ۳۰) «و اینک شخصی شمعون نام در اورشلیم بود که مرد صالح و متقی و منتظر تسلی اسرائیل بود و روح القدس بر وی بود و از روح القدس به او وحی رسیده بود که تا مسیح خداوند را نبینی موت را نخواهی دید. پس به راه نمایی روح به هیکل در آمد و چون والدینش آن طفل یعنی عیسی را آوردند تا رسوم شریعت را جهت او به عمل آورند. او را در آغوش خود کشیده و خدا را متبارک.»

(۳) تولد مسیح.
(اشعیا ۷: ۱۴) «بنابراین خداوند به شما آیتی خواهد داد: اینک باکره حامله شده پسری خواهد زایید و نام او را عمانوییل خواهد خواند.»، (میکا ۵: ۲) «و تو ای بیت‌لحم اگر چه در هزاره‌های یهودا کوچک هستی از تو برای من کسی بیرون خواهد آمد که بر قوم من اسرائیل حکمرانی خواهد نمود و طلوع‌های او از قدیم و از ایام ازل بوده است.»

(۴) معجزات مسیح.
(اشعیا ۳۵: ۵ و ۶) «آنگاه چشمان کوران باز خواهد شد و گوش‌های کران مفتوح خوانده گفت: الحال ای خداوند بنده خود را رخصت می‌دهی به سلامتی بر حسب کلام خود زیرا که چشمان من نجات تو را دیده است.»

(۳) تولد مسیح.
(متی ۱: ۲۰- ۲۳) «اما چون یوسف در این چیزها تفکر می‌کرد ناگهان فرشته خداوند در خواب بر وی ظاهر شده گفت: ای یوسف پسر داوود از گرفتن زن خویش مریم مترس زیرا که آن چه در وی قرار گرفته است از روح‌القدس است، و او پسری خواهد زایید و نام او را عیسی خواهی نهاد زیرا که او امت خویش را از گناهانشان خواهد رهانید. این همه برای آن واقع شد تا کلامی که خداوند به زبان نبی گفته بود تمام گردد که اینک باکره آبستن شده پسری خواهد زایید و نام او را عمانوییل خواهند خواند که تفسیرش این است: خدا با ما.»

(متی ۲: ۴و ۵) «پس همه روسای کهنه و کاتبان قوم را جمع کرده از ایشان پرسید که مسیح کجا باید متولد شود؟ به او گفتند: در بیت‌لحم یهودیه زیرا که از نبی چنین مکتوب است.»، (یوحنا ۷: ۴۲) «آیا کتاب نگفته است که از نسل داوود و از بیت‌لحم دهی که داوود در آن بود مسیح ظاهر خواهد شد؟»

(۴) معجزات مسیح.
(لوقا ۷: ۲۱و ۲۲) «در همان ساعت بسیاری را از مرض‌ها و بلایا و ارواح پلید آزاد کرد. آنگاه لنگان مثل غزال جست و خیز نمودند و زبان گنگ سرایید چون که آب‌ها در بیابان و نهرها در صحرا شروع به جوشیدن کرد.»، (اشعیا ۴۲: ۶ و ۷) «من که یهوه هستم تو را به عدالت خوانده‌ام و دست تو را گرفته تو را نگاه خواهم داشت و تو را عهد قوم و نور امت‌ها خواهم گردانید. تا چشمان کوران را بگشایی و اسیران را از زندان و کسانی که در ظلمت هستند را از محبس بیرون آوری.»

(۵) موعظه مسیح.

(اشعیا ۱۱: ۲) «و روح خداوند بر او قرار خواهد گرفت یعنی روح حکمت و فهم و روح مشورت و قوت و روح معرفت و ترس خداوند.»، (متی ۲۰: ۳۰ و ۳۲ و ۳۳ و ۳۴) «که ناگهان دو مرد کور کنار راه نشسته چون شنیدند که عیسی در گذر است فریاد کرده گفتند: خداوندا پسر داوود! بر ما رحم کن. پس عیسی ایستاده به آواز بلند گفت: چه می‌خواهید برای شما انجام دهم؟ به او گفتند: خداوندا این که چشمان ما باز گردد. پس عیسی ترحم نموده چشم ایشان را لمس نمود که در ساعت بینا گشته از عقب او روانه شدند.»

(۵) موعظه مسیح.

(متی ۳: ۱۶) «اما عیسی چون تعمید یافت فورا از آب برآمد که در ساعت آسمان گشاده شد و روح خدا را دید که مثل کبوتری نزول کرده بر وی می‌آمد.»، (یوحنا ۷: ۴۶) «خادمان در جواب گفتند: هرگز کسی مثل این شخص سخن نگفته است.»، (متی ۷: ۲۹) «زیرا که ایشان را چون صاحب قدرت تعلیم می‌داد و نه مثل کاتبان.»، (اشعیا ۱۱: ۳) «و خوشی او در ترس خداوند خواهد بود و موافق رویت چشم خود داوری نخواهد کرد و بر وفق سمع گوش‌های خویش تنبیه نخواهد نمود.»، (اشعیا ۱۱: ۴) «بلکه مسکینان را به عدالت داوری خواهد کرد و به جهت مظلومان زمین براستی حکم نموده و جهان را به عصای دهان خویش زده شریران را به نفخه لب‌های خود خواهد کشت.»، (اشعیا۱۱: ۵) «و کمربند کمرش عدالت خواهد بود و کمربند میانش امامت.»،

(اشعیا ۱۱: ۶- ۹) «و گرگ با بره سکونت خواهند داشت و پلنگ با بزغاله خواهند خوابید و گوساله و شیر و پرواری با هم و طفل کوچک آنها را خواهند راند و گاو با خرس خواهند چرید و بچه‌های آنها با هم خواهند خوابید و شیر مثل گاو کاه خواهد خورد و طفل شیرخواره بر سوراخ مار بازی خواهد کرد و طفل از شیر باز داشته شده دست خود را بر خانه افعی خواهد گذاشت. در تمامی کوه مقدس من ضرر و فسادی نخواهند کرد زیرا که جهان از معرفت خداوند پر خواهد بود مثل آبهایی که دریا را می‌پوشاند.»، (یوحنا ۲: ۲۵) «و از آنجا که احتیاج نداشت که کسی درباره انسان شهادت دهد زیرا خود آنچه در انسان بود می‌دانست.»، (مرقس ۱۲: ۳۷) «و عوام‌الناس کلام عیسی را به خوشنودی می‌شنیدند.»،

(متی ۱۳: ۴۱ و ۴۲) «که پسر انسان ملائکه خود را فرستاده همه لغزش‌دهندگان و بدکاران را جمع خواهند کرد و ایشان را به تنور آتش خواهند انداخت جایی که گریه و فشار دندان بود.»، (یوحنا ۸: ۴۶) عیسی گفت: «کیست از شما که مرا به گناه ملزم سازد؟»، (یوحنا ۱۴: ۲۷) عیسی گفت: «سلامتی برای شما می‌گذارم سلامتی خود را به شما می‌دهم.»، (افسسیان ۲: ۱۳و ۱۴و ۱۷و ۱۸) «لیکن الحال در مسیح عیسی شما که در آن وقت دور بودید به خون مسیح نزدیک شده‌اید زیرا که او سلامتی ما است که هر دو را یک گردانید و دیوار جدایی را که در میان بود منهدم ساخت و آمده بشارت مصالحه را رسانید به شما که دور بودید و مصالحه را به آنانی که نزدیک بودند زیرا که به وسیله او هر دو نزد پدر در یک روح دخول داریم.»

نبوت

(اشعیا ۴۲: ۱- ۴) «اینک بنده من که او را دستگیری نمودم و برگزیده من که جانم از او خوشنود است. من روح خود را بر او می‌نهم تا انصاف را برای امت‌ها صادر سازد. او فریاد نخواهد زد و آواز خود را بلند نخواهد نمود و آن را در کوچه‌ها نخواهد شنوانید. نی خورد شده را نخواهد شکست و فتیله ضعیف را خاموش نخواهد ساخت تا عدالت را به راستی صادر گرداند. او ضعیف نخواهد گردید و منکسر نخواهد شد تا انصاف را بر زمین قرار دهد و جزیره‌ها منتظر شریعت او باشند.»، (اشعیا۶۱ : ۱و ۲) «روح خداوند یهوه بر من است زیرا خداوند مرا مسح کرده است تا مسکینان را بشارت دهم و مرا فرستاده تا شکسته‌دلان را التیام بخشم و اسیران را به رستگاری و محبوسان را به آزادی ندا کنم و تا از سال پسندیده خداوند و از یوم انتقام خدای ما ندا نمایم و جمیع ماتمیان را تسلی بخشم.»

اتمام نبوت

(غلاطیان ۳: ۲۸) «هیچ ممکن نیست که یهود باشد یا یونانی و نه غلام و نه آزاد و نه مرد و نه زن زیرا که همه شما در مسیح عیسی یک می‌باشید.»، (متی ۱۲: ۱۵و ۱۷- ۲۰) «عیسی این را درک نموده از آنجا روانه شد و گروهی بسیار از عقب او آمدند. پس جمیع ایشان را شفا بخشید تا تمام گردد کلامی که به زبان اشعیای نبی گفته شده بود: اینک بنده من که او را برگزیدم و حبیب من که خاطرم از وی خورسند است. روح خود را بر وی خواهم نهاد تا انصاف را بر امت‌ها اشتهار نماید. نزاع و فغان نخواهد کرد و کسی آواز او را در کوچه‌ها نخواهد شنید. نی خورد شده را نخواهد شکست و فتیله نیم سوخته را خاموش نخواهد کرد تا آنکه انصاف را به نصرت برآورد.»

(لوقا ۴: ۱۷- ۱۹و ۲۱و ۲۲) «آنگاه صحیفه اشعیای نبی را به عیسی دادند و چون کتاب را گشود و موضعی یافت که مکتوب است: روح خداوند بر من است زیرا که مرا مسح کرد تا فقیران را بشارت دهم و مرا فرستاد تا شکسته دلان را شفا بخشم و اسیران را به رستگاری و کوران را به بینایی موعظه کنم و تا کوبیدگان را آزاد سازم. از سال پسندیده خداوند موعظه کنم. آنگاه بدیشان شروع به گفتن کرد که امروز این نوشته در گوش‌های شما تمام شد. همه بر وی شهادت دادند.»

(۶) رنج بردن مسیح.
(اشعیا ۵۳: ۳) «خوار و نزد مردمان مردود و صاحب غم‌ها و رنج دیده و مثل کسی که روی‌ها را از او بپوشانند و خوار شده که او را به حساب نیاوردیم.»

(۷) ورود مسیح به اورشلیم.
(مزامیر ۱۱۸: ۲۶) «متبارک باد او که به نام خداوند می‌آید.»، (زکریا ۹ : ۹) «ای دختر صهیون بسیار وجد بنما و ای دختر اورشلیم آواز شادمانی بده. اینک پادشاه تو نزد تو می‌آید و او عادل و صاحب نجات و حلیم می‌باشد و بر الاغ و بر کره بچه الاغ سوار است.»

(۸) تسلیم شدن مسیح.
(مزامیر ۴۱: ۹) «و آن دوست خالص من که بر او اعتماد می‌داشتم که نان مرا نیز می‌خورد پاشنه خود را بر من بلند کرد.»

اتمام نبوت

(۶) رنج بردن مسیح.
(مرقس ۸: ۳۱) «آنگاه ایشان را تعلیم دادن آغاز کرد که لازم است پسر انسان بسیار زحمت کشد و از مشایخ و روسای کهنه و کاتبان رد شود و کشته شده بعد از سه روز برخیزد.»

(۷) ورود مسیح به اورشلیم.
(مرقس ۱۱: ۹ و ۱۰) «و آنانی که پیش و پس از عیسی می‌رفتند فریاد کنان می‌گفتند: هوشیعانا مبارک باد کسی که به نام خداوند می‌آید! مبارک باد ملکوت پدر ما داوود که می‌آید به اسم خداوند. هوشیعانا در اعلی علیین.»، (یوحنا ۱۲: ۱۴و ۱۵) «و عیسی کره الاغی یافته بر آن سوار شد چنآنکه مکتوب است که ای دختر صهیون مترس اینک پادشاه تو سوار بر کره الاغی می‌آید.»

(۸) تسلیم شدن مسیح.
(یوحنا ۱۳: ۱۸و ۲۱و ۲۶) «درباره جمیع شما نمی‌گویم من آنانی را که برگزیده‌ام می‌شناسم لیکن تا کتاب تمام شود آنکه با من نان می‌خورد پاشنه خود را بر من بلند کرده است. چون عیسی این را گفت در روح مضطرب گشت و شهادت داده گفت: آمین آمین به شما می‌گویم که یکی از شما مرا تسلیم خواهد کرد. عیسی جواب داد: آن است که من لقمه را فرو برده به او می‌دهم. پس لقمه را فرو برده به یهودا داد.»

(زکریا ۱۱: ۱۲و ۱۳) «و به ایشان گفت: اگر در نظر شما پسند آید مزد مرا بدهید و الا ندهید. پس به جهت مزد من سی پاره نقره وزن کردند و خداوند مرا گفت: آن را نزد کوزه‌گر بینداز این قیمت گران را که مرا به آن قیمت کردند. پس سی پاره نقره را گرفته آن را در خانه خداوند نزد کوزه‌گر انداختم.»، (زکریا ۱۳: ۷) یهوه صبایوت می‌گوید: «ای شمشیر به ضد شبان من و به ضد آن مردی که همدوش من است برخیز. شبان را بزن و گوسفندان پراکنده خواهند شد و من دست خود را بر کوچکان خواهم برگردانید.»

(۹) استنطاق شدن مسیح.
(اشعیا ۵۳: ۷و ۸) «او مظلوم شد اما تواضع نموده دهان خود را نگشود. او را مانند بره به کشتارگاه بردند و او را همچون گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش بی‌زبان است خاموش ایستاد و چیزی نگفت.»، (متی ۲۶: ۱۴و ۱۵) «آنگاه یکی از آن دوازده شاگرد که به یهودای اسخریوطی مسمی بود نزد روسای کهنه رفته گفت: مرا چند خواهید داد تا او را به شما تسلیم کنم؟ ایشان سی پاره نقره برای او در نظر گرفتند.»، (متی ۲۷: ۳- ۷) «در آن هنگام چون یهودای تسلیم کننده او دید که بر او فتوی دادند پشیمان شده سی پاره نقره را بر روسای کهنه و مشایخ رد کرده گفت: ما را چه، خود دانی. پس آن نقره را در هیکل انداخته روانه شد و رفته خود را خفه نمود. اما روسای کهنه نقره را برداشته گفتند: انداختن این در بیت المال جایز نیست زیرا خون بها است پس شورا نموده به آن مبلغ مزرعه کوزه‌گر را به جهت مقبره غرباء خریدند.»

(مرقس ۱۴: ۲۷و ۵۰) عیسی ایشان را گفت: «همانا همه شما امشب در من لغزش خورید زیرا مکتوب است: شبان را می‌زنم و گوسفندان پراکنده خواهند شد. آنگاه همه او را واگذارده بگریختند.»

(۹) استنطاق شدن مسیح.

(متی ۲۷: ۱۲و ۱۴) «و چون روسای کهنه و مشایخ از او شکایت می‌کردند همچون بره‌ای که برای ذبح می‌برند و مانند گوسفندی که نزد پشم برنده‌اش بی‌زبان است همچنان دهان خود را نگشود. از ظلم و از داوری گرفته شد.»

(۱۰) مصلوب شدن مسیح.
(دانیال ۹: ۲۶) «و بعد از آن شصت و دو هفته مسیح منقطع خواهد گردید و از آن او نخواهم بود.»، (مزامیر ۲۲: ۱۶و ۱۸) «زیرا سگان دور مرا گرفته‌اند. جماعت اشرار مرا احاطه کرده دست‌ها و پای‌های مرا سفته‌اند و رخت مرا در میان خود تقسیم کردند و بر لباس من قرعه انداختند.»، (عاموس ۸ : ۹) «و خداوند یهوه می‌گوید: که در آن روز آفتاب را در وقت ظهر فرو خواهم برد و زمین را در روز روشن تاریک خواهم نمود.»، (مزامیر ۲۲: ۱) «ای خدای من ای خدای من چرا مرا ترک کرده و جواب نمی‌دهی؟ چرا دور ایستاده‌ای و ناله‌ام را نمی‌شنوی و به نجاتم نمی‌شتابی؟»

(۱۰) مصلوب شدن مسیح.
(مرقس ۱۰: ۴۵) عیسی گفت: «زیرا که پسر انسان نیز نیامده تا مخدوم شود بلکه تا خدمت کند و تا جان خود را فدای بسیاری نماید.»، (یوحنا ۱۲: ۳۲و ۳۳) «من اگر از زمین بلند کرده شوم همه را به سوی خود خواهم کشید و این را گفت کنایه از آن قسم موت که می‌بایست بمیرد.»، (لوقا ۹: ۲۲) و گفت: «لازم است که پسر انسان زحمت بسیار بیند و از مشایخ و روسای کهنه و کاتبان رد شده کشته شود و روز سوم برخیزد.»

(مرقس ۱۵: ۲۲- ۳۹) «پس او را به موضعی که جلجتا نام داشت؛ یعنی محل کاسه سر بردند و شراب مخلوط با سبزیجات دادند تا او بنوشد لیکن قبول نکرد و چون او را مصلوب کردند لباس او را تقسیم نموده قرعه بر آن انداختند تا هرکس چه برد و ساعت سوم بود که او را مصلوب کردند و تقصیرنامه وی این نوشته شد: پادشاه یهود. با وی دو دزد را یکی از دست راست و دیگری را از دست چپ مصلوب کردند. پس تمام گشت آن نوشته که می‌گوید: از خطاکاران محسوب گشت. راهگذران او را دشنام داده و سر خود را جنبانیده می‌گفتند: هان ای کسی که هیکل را خراب می‌کنی و در سه روز آن را بنا می‌کنی از صلیب به زیر آمده خود را برهان.

همچنین روسای کهنه و کاتبان استهزا کنان با یکدیگر می‌گفتند: دیگران را نجات داد و نمی‌تواند خود را نجات دهد. مسیح پادشاه اسرائیل الان از صلیب نزول کند تا ببینیم و ایمان آوریم. آنانی که با وی مصلوب شدند او را دشنام می‌دادند. چون ساعت ششم رسید تا ساعت نهم تاریکی تمام زمین را فرو گرفت. در ساعت نهم عیسی به آواز بلند ندا کرده گفت: ایلویی ایلویی لما سبقتنی یعنی الهی الهی چرا مرا وا گذاردی؟ بعضی از حاضرین چون شنیدند گفتند: الیاس را می‌خواند. پس شخصی دویده اسفنجی را از سرکه پر کرده و بر سر نیزه نهاده به او نوشانید و گفت: بگذارید ببینیم مگر الیاس بیاید تا او را پایین آورد. پس عیسی آواز بلند بر آورد جان داد. آنگاه پرده هیکل از سر تا پا دو پاره شد. چون یوزباشی که مقابل وی ایستاده بود دید که بدین طور صدا زده و روح را سپرد گفت: فی‌الواقع این مرد پسر خدا بود.»

(اشعیا ۵۳: ۴- ۶ و ۱۰- ۱۲) «لیکن او غم‌های ما را بر خود گرفت و دردهای ما را بر خویش تحمل کرد و ما او را از جانب خدا زحمت کشیده و مضروب و مبتلا گمان بردیم و حال آنکه به سبب تقصیرهای ما مجروح و به سبب گناهان ما کوفته گردید. تأدیب سلامتی ما بر

وی آمد و از زخم‌های او ما شفا یافتیم. جمیع ما مثل گوسفندان گمراه شده بودیم و هر یکی از ما به راه خود بر گشته بود و خداوند گناه جمیع ما را بر وی نهاد. اما خداوند را پسند آمد که او را مضروب نموده به دردها مبتلا سازد. چون جان او را قربانی گناه ساخت آنگاه ذریت خود را خواهد دید و عمر او را دراز خواهد شد و مسرت خداوند در دست او میسر خواهد بود. ثمره مشقت جان خویش را خواهد دید و سیر خواهد شد. بنده عادل من به معرفت خود بسیاری را عادل خواهد گردانید، زیرا که او گناهان ایشان را بر خویشتن حمل خواهد نمود. بنا بر این او را در میان بزرگان نصیب خواهد داد و غنیمت را با زورآوران تقسیم خواهد نمود به جهت این که جان خود را به مرگ ریخت و از خطاکاران محسوب شد و گناهان بسیاری را بر خود گرفت و برای خطاکاران شفاعت نمود.»

(زکریا ۱۲: ۱۰) «و بر خاندان داوود و بر ساکنان اورشلیم روح فیض و تضرعات را خواهم ریخت و بر من که نیزه زده‌اند خواهند نگریست و برای من مثل نوحه‌گری برای پسر یگانه خود نوحه‌گری خواهند نمود و مانند کسی که برای نخست زاده خویش ماتم گیرد برای من ماتم تلخ خواهند گرفت.»، (اشعیا ۵۳: ۹) «و قبر او را با شریران تعیین نمودند و بعد از مردنش با دولتمندان هر چند هیچ ظلم نکرد و در دهان وی حیله نبود.»، (مزامیر ۶۹: ۲۱) «به جای خراک مرا زهر دادند و به جای آب سرکه نوشاندند.»

(۱۱) قیامت مسیح.
(مزامیر ۱۶: ۱۰) «زیرا جان مرا در عالم اموات ترک نخواهی کرد و قدوس خود را نخواهی گذاشت که فساد را بیند.»، (هوشع ۶: ۲) «بعد از دو روز ما را زنده خواهد کرد. در روز سوم ما را خواهد برخیزانید و در حضور او زیست خواهیم نمود.»، (متی ۲۷: ۵۷- ۶۰) «اما چون وقت عصر رسید شخصی دولتمند از اهل رامه یوسف نام که او نیز از شاگردان عیسی بود آمد و نزد پیلاطس رفته جسد عیسی را خواست. آنگاه پیلاطس فرمان داد که داده شود. پس یوسف جسد را برداشته آن را در کتان پاک پیچیده او را در قبری نو که برای خود از سنگ تراشیده بود گذارد و سنگی بزرگ بر سر آن غلطانیده برفت.»

(۱۱) قیامت مسیح.
(مرقس ۹: ۳۱) «شاگردان خود را اعلام فرموده می‌گفت: پسر انسان بدست مردم تسلیم می‌شود و او را خواهند کشت و بعد از مقتول شدن روز سوم خواهد برخاست.»، (اول قرنتیان ۱۵: ۳ و ۴) «زیرا که اول به شما سپردم آنچه نیز یافتم که مسیح بر حسب کتب در راه گناهان ما مرد. این که مدفون شد و در روز سوم بر حسب کتب برخاست.»، (یوحنا ۱۹: ۳۴) «لیکن یکی از لشگریان به پهلوی او نیزه زد که در آن ساعت خون و آب بیرون آمد.»

نبوت

(۱۲) صعود مسیح.
(مزامیر ۳۰: ۱) «ای خداوند تو را تسبیح می‌خوانم زیرا که مرا بالا کشیدی و دشمنانم را بر من مفتخر نساختی.»

(۱۳) عطا کردن روح‌القدس.

نبوت انبیا درباره روح‌القدس.

(اشعیا ۳۲: ۱۵) «تا زمانی که روح از اعلی علیین بر ما ریخته شود و بیابان به بوستان و بوستان به جنگل مبدل گردد.»، (حزقیال ۳۶: ۲۶و ۲۷) «و دل تازه به شما خواهم داد و روح تازه در اندرون شما خواهم نهاد و دل سنگی را از جسد شما دور کرده دل گوشتین به شما خواهم داد و روح خود را در اندرون شما خواهم نهاد و شما را به فرایض خود سالک خواهم گردانید تا احکام مرا نگاه داشته بجا آورید.»، (حزقیال ۳۹: ۲۹) و خداوند یهوه می‌گوید: «که من بار دیگر روی خود را از ایشان نخواهم پوشانید زیرا که روح خویش را بر خاندان اسرائیل خواهم ریخت.»، (یوئیل ۲: ۲۸و ۲۹) «و بعد از آن روح خود را بر همه بشر خواهم ریخت و پسران و دختران شما نبوت خواهند نمود و پیران شما و جوانان شما رویا خواهند دید و در آن ایام خود را بر غلامان و کنیزان نیز خواهم ریخت.»

اتمام نبوت

(۱۲) صعود مسیح.
(اعمال رسولان ۱: ۹) «و چون عیسی این را گفت وقتی که ایشان همی نگریستند بالا برده شد و ابری او را از چشمان ایشان در ربود.»

(۱۳) عطا کردن روح القدس.
(اعمال رسولان ۲: ۱- ۴) «و چون روز پنطیکاست رسید ایمانداران به یک دل در یکجا بودند که ناگهان آوازی چون صدای وزیدن باد شدید از آسمان آمده و تمام آن خانه را که در آنجا نشسته بودند پر ساخت و زبان‌های منقسم شده مثل زبان‌های آتش بدیشان ظاهر گشته بر هر یکی از ایشان قرار گرفت و همه از روح‌القدس پر گشته به زبان‌های مختلف به نوعی که بدیشان قدرت تلفظ بخشید به سخن گفتن شروع کردند.»

نبوت مسیح درباره روح‌القدس.

(یوحنا ۱۴: ۱۶و ۱۷و ۲۶) عیسی گفت: «من از پدر سؤال می‌کنم و تسلی دهنده دیگر به شما عطا خواهد کرد تا هیشه با شما بماند یعنی روح راستی که جهان نمی‌تواند او را قبول کند زیرا که او را نمی‌بیند و نمی‌شناسد و اما شما او را می‌شناسید زیرا که با شما می‌ماند و در شما خواهد بود. لیکن تسلی دهنده یعنی روح‌القدس که پدر او را به اسم من می‌فرستد او همه چیز را به شما تعلیم خواهد داد و آنچه به شما گفتم به یاد شما خواهد آورد.»، (یوحنا ۱۵: ۲۶) «لیکن چون تسلی دهنده که او را از جانب پدر نزد شما می‌فرستم آید یعنی روح راستی که از پدر صادر می‌گردد او بر من شهادت خواهد داد.»

(یوحنا ۱۶: ۷و ۱۳و ۱۴) «و من به شما راست می‌گویم که رفتن من برای شما مفید است زیرا اگر نروم تسلی دهنده نزد شما نخواهد آمد. اما اگر بروم او را نزد شما می‌فرستم. لیکن چون او یعنی روح راستی آید شما را به جمیع راستی هدایت خواهد کرد زیرا که از خود تکلم نمی‌کند بلکه به آنچه شنیده است سخن خواهد گفت و از امور آینده به شما خبر خواهد داد. او مرا جلال خواهد داد زیرا که آنچه از آن من است خواهد گرفت و به شما خبر خواهد داد.»، (لوقا ۲۴: ۴۹) «و اینک من موعود پدر خود را بر شما می‌فرستم پس شما در شهر اورشلیم بمانید تا وقتی که به قوت از اعلی آراسته شوید.»، (اعمال رسولان ۲: ۳۳) «پس چون عیسی بدست راست خدا بالا برده شد روح‌القدس موعود را از پدر یافته این را که شما حال می‌بینید و می‌شنوید ریخته است.»

نبوت‌ها درباره آمدن مسیح یا رجعتش.

(متی ۱۶: ۲۷) «زیرا که پسر انسان خواهد آمد در جلال پدر خویش به اتفاق ملائکه خود و در آن وقت هر کسی را موافق اعمالش جزا خواهد داد.»، (متی ۲۴: ۲۷و ۳۰و ۳۱) «زیرا همچنانکه برق از مشرق ساطع شده تا به مغرب ظاهر می‌شود ظهور پسر انسان نیز چنین خواهد شد. آنگاه علامت پسر انسان در آسمان پدید گردد و در آن وقت جمیع طوایف زمین سینه زنی کنند و پسر انسان را بینند که بر ابرهای آسمان با قوت و جلال عظیم می‌آید. فرشتگان خود را با صور بلند آواز فرستاده برگزیدگان او را از بادهای اربعه از کران تا کران فلک فراهم خواهد آورد.»، (مرقس ۱۴: ۶۱ و ۶۲) «باز رئیس کهنه از او سؤال نموده گفت: آیا تو مسیح پسر خدای مبارک هستی؟ عیسی گفت: من هستم و پسر انسان را خواهید دید که بر طرف راست قوت نشسته در ابرهای آسمان می‌آید.»،

(لوقا ۲۱: ۲۷) «و آنگاه پسر انسان را خواهند دید که بر ابری سوار شده با قوت و جلال عظیم می‌آید.»، (متی ۲۵: ۳۱و ۳۲) «اما چون پسر انسان در جلال خود با جمیع ملائکه مقدس خویش آید آنگاه بر کرسی جلال خود خواهد نشست و جمیع امت‌ها در حضور او جمع شوند و آنها را از همدیگر جدا می‌کند به قسمی که شبان بزها را از میش‌ها جدا می‌سازد.»، (اعمال رسولان ۱: ۱۰و ۱۱) «ناگهان دو مرد سفیدپوش نزد ایشان ایستاده گفتند: ای مردان جلیلی چرا ایستاده به سوی آسمان نگرانید؟ همین عیسی که نزد شما به آسمان بالا برده شد باز خواهد آمد به همین طوری که او را به سوی آسمان روانه دیدید.»